

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היזמי בזוה"ק לפרשת מסעי

תקוני זוהר חלק ב'

זים	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	מנה ע"א	לה
שני	מנה ע"ב	מב
שלישי	מזו ע"א	מז
רביעי	מזו ע"ב	נו
חמישי	מז ע"א	סד
שישי	מז ע"ב	עג
שבת	מז ע"א	פא

עלון מס' 42 פרשת מטות תשע"ט

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

ענין צער השכינה בגלותה

שְׁלַחוּ לְהוֹ בְּנֵי בְּבַל לְבְנֵי אֲרָעָא קְדִישָׁא, יְאוּת דְּאַתּוֹן צְרִיכִין לְמַבְפֵּי, וּלְכוּן יְאוּת לְמַסְפַּד וּלְמַעְבַּד אַבְלָא, בְּמַחְזִיכוֹן הֵיכְלִין דְּאִימָא חֲרִיבִין, וְאַתֵּר עֲרֶסָה דְּאַתְהֶפֶךְ בְּאַבְלָא, וְהִיא לִית תַּמָּן וּפְרַחַת מְנַכּוֹן, וְלֹא (דף קיב ע"א) יִדְעַתּוֹן מִינָה, תִּימְרוּן דְּאִיהִי עֲמָנָא גּוֹ גְלוּתָא, וְנַחַתת דִּיּוֹרָה בְּגוּוֹנָא, אִי הָכִי אֲנִן צְרִיכִין לְמַחְדִּי, דְּהָא יַחְזַקְאֵל נְבִיאָה חֲמָא לָהּ הָכָא וְכָל אוֹבְלוֹסְהָא, וְדָאִי עַל דָּא אֲנִן צְרִיכִין לְמַבְפֵּי וּלְמַסְפַּד פְּתַנְיָנָא וּכְיַעֲנֵי מְדַבְרָא, דְּאִיהִי אֲתַתְרַכַּת לְכַר מְהֵיכְלָהּ, וְאַנְן בְּגְלוּתָא, וְהִיא אֲתַת עֲלָנָא בְּמִרְרוֹ, וְחֲמָאֵת לָנָא בְּכָל יוֹמִין בְּכַמָּה עָאקוּ, בְּכַמָּה נִימוּסִין גְּזָרִין עֲלָנָא בְּכָל זְמַן, וְלֹא יְכַלַּת לְאַעְדָּאָה מִינָן עָאקִין, וְכָל אֵינּוֹן מְכַתְּשִׁין דְּאַנְן סְבָלִין.

בני ארץ ישראל נתעוררו לקול יללת השכינה בג' משמרות הלילה

שְׁלַחוּ לְהוֹ בְּנֵי אֲרָעָא קְדִישָׁא, יְאוּת דְּאִימָנָא עֲרַקַת וְאַתְתְּרַכַּת מַגּוּ הֵיכְלָהָא, וְנַחַתת לְגַבְיִיכוֹן

מתוק מדבש

ענין צער השכינה בגלותה

שְׁלַחוּ לְהוֹ בְּנֵי בְּבַל לְבְנֵי אֲרָעָא קְדִישָׁא שְׁלַחוּ לָהֶם בְּנֵי בְּבַל לְבְנֵי אֲרָץ הַקְּדוּשָׁה, יְאוּת דְּאַתּוֹן צְרִיכִין לְמַבְפֵּי אַמַת שְׂאֵתם צְרִיכִים לְבַכּוּת, וּלְכוּן יְאוּת לְמַסְפַּד וּלְמַעְבַּד אַבְלָא וְלָכֶם רְאוּי לְסַפּוּד וּלְעִשׂוֹת אַבְל, בְּמַחְזִיכוֹן הֵיכְלִין דְּאִימָא חֲרִיבִין בְּרְאוּתְכֶם אֵת הֵיכְלוֹתֶיהָ שֶׁל הָאֵם שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה חֲרִיבִים, וְאַתֵּר עֲרֶסָה דְּאַתְהֶפֶךְ בְּאַבְלָא וּמְקוּם מַטְתָּה שֶׁהוּא קָדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים נִתְהַפֵּךְ בְּאַבְל, וְהִיא לִית תַּמָּן וּפְרַחַת מְנַכּוֹן וְהַשְּׂכִינָה אֵינָה נִמְצָאֵת שֶׁם וּפְרַחַת מַכֶּם וְאֵינָה שׁוֹרָה עִמְכֶם, וְלֹא (דף קיב ע"א) יִדְעַתּוֹן מִינָה וְאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִמֶּנָּה אֵיפֶה הִיא נִמְצָאֵת, תִּימְרוּן דְּאִיהִי עֲמָנָא גּוֹ גְלוּתָא, וְנַחַתת דִּיּוֹרָה בְּגוּוֹנָא אִם תְּאַמְרוּ שֶׁהִיא עִמָּנוּ בְּגָלוּת, וְיִרְדָּה מִשְׁכְּנָה בְּתוֹכֵנוּ, אִי הָכִי אֲנִן צְרִיכִין לְמַחְדִּי אִם כֵּן הֵינּוּ צְרִיכִים לְשִׁמּוּחַ, דְּהָא יַחְזַקְאֵל הַנְּבִיא רָאָה אוֹתָהּ לָהּ הָכָא וְכָל אוֹבְלוֹסְהָא שֶׁהִרִי יַחְזַקְאֵל הַנְּבִיא רָאָה אוֹתָהּ וְאֵת כָּל הַמוֹנִיָּה כַּאֲן בְּבַבְל, אַבְל וְדָאִי עַל דָּא אֲנִן צְרִיכִין לְמַבְפֵּי וּלְמַסְפַּד פְּתַנְיָנָא וּכְיַעֲנֵי מְדַבְרָא וְדָאִי עַל זֶה אֲנוּ

צְרִיכִים לְבַכּוּת וּלְסַפּוּד כְּתַנִּין וְכִיעֲנֵי הַמְדַבֵּר, דְּאִיהִי אֲתַתְרַכַּת לְכַר מְהֵיכְלָהּ לְפִי שֶׁהַשְּׂכִינָה נִתְגַּרְשָׁה לְחוּץ מִהֵיכְלָהּ, וְאַנְן בְּגְלוּתָא וְאֲנוּ נִמְצָאִים בְּגָלוּת, וְהִיא אֲתַת עֲלָנָא בְּמִרְרוֹ וְהִיא בָּאָה אֵלֵינוּ בְּמִרְרוֹת, וְחֲמָאֵת לָנָא בְּכָל יוֹמִין בְּכַמָּה עָאקוּ וְהִיא רּוֹאָה אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה צְרוּת, בְּכַמָּה נִימוּסִין גְּזָרִין עֲלָנָא בְּכָל זְמַן בְּכַמָּה חוֹקִים שְׂגוּזִים עֲלֵינוּ בְּכָל זְמַן, וְלֹא יְכַלַּת לְאַעְדָּאָה מִינָן עָאקִין וְאֵינָה יְכוּלָה לְהַסִּיר מֵאַתְנּוּ הַצְרוּת, וְכָל אֵינּוֹן מְכַתְּשִׁין דְּאַנְן סְבָלִין וְכָל אוֹתָם הַמְכּוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁאֲנוּ סוֹבְלִים בְּגָלוּת, לְפִי שְׁנֵיתָן רְשׁוֹת לְמַשְׁחִית לְחַבְל, כְּדִי לְעַכֵּל אֵת זוֹהַמַת הָעוֹן, עַד שִׁירְצָה בְּעַל חוֹב וַיִּגְבַּה אֵת חוֹבוֹ. (זוהר חדש איכה דף קיא ע"ב, קי"ב ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כַּרְךְ ג' עמ' תרס"ט-ע"ת)

בני ארץ ישראל נתעוררו לקול יללת השכינה בג' משמרות הלילה
שְׁלַחוּ לְהוֹ בְּנֵי אֲרָעָא קְדִישָׁא שְׁלַחוּ לָהֶם בְּנֵי אֲרָץ

במרירו ובקל עציב, פֵּאִיתָתָא דִּיתְבָּא בְּלֹא דַעְתָּא, וּבְגַבְרָא דְלֹא יָכִיל לְשִׁיזְבָּא, וְיֵאוּת לְכוּן לְמַסְפַּד.
אָבֵל אָנֹן אֵית לֹן לְמַבְפֵּי וּלְמַסְפַּד בְּנֵהֵי וּמְרִירו, דְּאָנֹן חֲמָאן בְּכָל יוֹמָא הֵיכְלָא חָרִיב, וְתַעְלִין
דְּמַדְבְּרָא עֲאֵלִין וְנִפְקִין, וְשִׂרְקִין יַעֲנִים בְּגוּיָה, וְאָנֹן חֲמָאן וּבְכָאן.

וּבַעוּד דְּאָנֹן יְתִבִּין נְבוּכִין וְשִׂכְיָבִין פּוּמְנָא בְּעַפְרָא, אָנֹן שְׂמַעִין קַל נְעִימוּ דְּרַגְלָהָא בְּתֵלַת מְשֻׁמְרוּתָא
דְּלִילִיָּא, נְחַתְתָּ וְחֲמַאת לְהֵיכְלָהָא, אֵיף יְתִבִּין (חֲרִיבִין) מִתּוֹקְדָן, אַעְלַת מְהֵיכְלָא לְהֵיכְלָא
מְדוּף לְדוּף, וְגַעַת וּמִיִּלְלַת וּבְכַת עֲלֵנָא וְעַל נִפְשָׁנָא, וְאָנֹן מִתְעַרִין לְקַל נְעִימוּ דְּבְכֵייתָהּ וּלְלוּתָהּ,
וְרוּחָנָא אֲזַלְתָּ אֲבַתְרָהּ וּפְרַח לְגַבְהָ, וּלְפּוּם שְׁעָתָא פְּרַחַת וְאֲזַלְתָּ, וְלֹא שְׂמַעְנָא וְלֹא יַדְעְנָא מִיָּדֵי,
דְּהָא אֲזַלְתָּ, וְאֲשְׁתָּאֲרָנָא נְבוּכִין דְּמִיכִין בְּלֹא רוּחָא בְּלֹא דַעְתָּא, צְעֻקִין וְאֲמַרִין אֵיכָה.

קול נהי נשמע מרום רקיע עד למטה ומלמטה למעלה

תְּנִינָן בְּכָל לִילִיָּא וְלִילִיָּא קַל מְרִירוּת דְּכֵאִיבָא דְּצִיּוֹן אֲשַׁתְּמַע מְרוּם רְקִיעָא לְתַתָּא וּמִתַּתָּא
לְרְקִיעָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (יִרְמִיָּה כה ל) יְהוֹ"ה מְמָרוּם יִשְׂאָג וּמִמְעוֹן קְדָשׁוֹ יִתֵּן קוּלוֹ שְׂאָג
יִשְׂאָג עַל נְוָהוּ.

מתוק מדבש

מִתְעַרִין לְקַל נְעִימוּ דְּבְכֵייתָהּ וּלְלוּתָהּ וְאֵנֹן מִתְעוֹרְרִים
לְקוּל נְעִימוֹת שֶׁל בְּכֵייתָהּ וּלְלוּתָהּ, וְרוּחָנָא אֲזַלְתָּ אֲבַתְרָהּ
וּפְרַח לְגַבְהָ וּרוּחָנֹן הוֹלֵךְ אַחֲרֵיהּ וּפּוּרַח אֵלֵיהּ, וּלְפּוּם
שְׁעָתָא פְּרַחַת וְאֲזַלְתָּ וּלְפִי שַׁעַת פְּתוּמָא הַשְׂכִּינָה פּוּרַחַת
וְהוֹלַחַת, וְלֹא שְׂמַעְנָא וְלֹא יַדְעְנָא מִיָּדֵי וְאֵינֹן אֵנֹן שׁוֹמְעִים
וְאֵינֹן יוֹדְעִים מִמְנָה כְּלוּם, דְּהָא אֲזַלְתָּ כִּי כִבְרַת הַלְכָה,
וְאֲשְׁתָּאֲרָנָא נְבוּכִין דְּמִיכִין בְּלֹא רוּחָא בְּלֹא דַעְתָּא
וְאֵנֹן נִשְׂאָרִים נְבוּכִים וּמְבוּלְבָלִים נִרְדָּמִים בְּלֹא רוּחַ וּבְלֹא
דַעַת, צְעֻקִין וְאֲמַרִין אֵיכָה וְאֵנֹן צוֹעֲקִים וְאוֹמְרִים "אֵיכָה",
אֵיָהּ הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאת כ"ה. (וְזֶה חֲדָשׁ אֵיכָה דָּף קִיב ע"א
וּבְבִיאורֵינוּ כִּרְךָ ג ע"ו עַתְר-תְּרַעָא)

הַקְדוּשָׁה לְבִנֵי בָבֶל, יֵאוּת דְּאִימְנָא עֲרַקְתָּ וְאֲתַתְּרַכְתָּ
מִגּוֹ הֵיכְלָהָא אִמַתְתָּ הוּא שְׂאֵמְנוּ בְּרַחַת וּנְתַגְרַשָׁה מִתּוֹךְ
הֵיכְלָהּ, וְנִחַתְתָּ לְגַבְיָכוּ בְּמְרִירוּ וּבְקַל עֲצִיב וִירְדָה
אֵלֵיכֶם בְּמִרְיֹת וּבְקוּל עֲצוּב, פֵּאִיתָתָא דִּיתְבָּא בְּלֹא
דַעְתָּא כַּאֲשֶׁר הִיוֹשַׁבְתָּ בְּלֵי דַעַת, וּבְגַבְרָא דְלֹא יָכִיל
לְשִׁיזְבָּא וְכַאֲשֶׁר שְׂאֵינֹן יִכּוֹל לְהַצִּיל עֲצֻמוֹ, וְיֵאוּת לְכוּן
לְמַסְפַּד וְרֵאוּי לְכֶם לְהַסְפִיד.

אָבֵל אָנֹן אֵית לֹן לְמַבְפֵּי וּלְמַסְפַּד בְּנֵהֵי וּמְרִירו אֲבֵל
אֵנֹן יֵשׁ לָנוּ לְבַכּוֹת וּלְסַפּוֹד בְּנֵהֵי וּמְרִירוּת, דְּאָנֹן חֲמָאן
בְּכָל יוֹמָא הֵיכְלָא חָרִיב כִּי אֵנֹן רוּאִים בְּכָל יוֹם אֵת הֵיכְלָא
חָרִיב, וְתַעְלִין דְּמַדְבְּרָא עֲאֵלִין וְנִפְקִין, וְשִׂרְקִין יַעֲנִים
בְּגוּיָה וְשׁוּעֵלֵי הַמְדַבֵּר נִכְנָסִים וְיוֹצֵאִים בּוֹ, וְיַעֲנִים שׁוּרְקִים
בְּתוֹכוֹ, וְאָנֹן חֲמָאן וּבְכָאן וְאֵנֹן רוּאִים כָּל זֶה וּבְכוּכִים.

קול נהי נשמע מרום רקיע עד למטה ומלמטה למעלה

תְּנִינָן בְּכָל לִילִיָּא וְלִילִיָּא קַל מְרִירוּת דְּכֵאִיבָא דְּצִיּוֹן
אֲשַׁתְּמַע מְרוּם רְקִיעָא לְתַתָּא וּמִתַּתָּא לְרְקִיעָא
לְמַדְנוּ, כִּי בְּכָל לַיְלָה וּלְיַלְיָה קוּל מְרִירוּת מְכַאבָה שֶׁל צִיּוֹן
נִשְׁמַע מְרוּם רְקִיעַ עַד לְמַטָּה, וּמִלְמַטָּה לְרוּם רְקִיעַ, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְהוֹ"ה מְמָרוּם יִשְׂאָג מִשְׁמַע
שְׂאוֹתָהּ הַשְׂאֵגָה נִשְׁמַעַת מִהַמְרוּם לְמַטָּה, וּמִמְעוֹן קְדָשׁוֹ
שֶׁהוּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, יִתֵּן קוּלוֹ מִלְמַטָּה לְרוּם רְקִיעַ, שְׂאָג
יִשְׂאָג עַל נְוָהוּ הִרֵי נִזְכָּרְתָּ ג' פַּעֲמִים מִלַת שְׂאֵגָה, לְרַמֵּז
עַל שְׂאֵגוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ מִשְׁמֵרוֹת הַלַיְלָה.

וּבַעוּד דְּאָנֹן יְתִבִּין נְבוּכִין וְשִׂכְיָבִין פּוּמְנָא בְּעַפְרָא
וּבַעוּד שְׂאֵנֹן יוֹשְׁבִים נְבוּכִים וּמְבוּלְבָלִים, וְשׁוֹכְבִים
לְאַרְץ, וּפִינֹן דְּבוּקָה בַּעֲפֵר, אָנֹן שְׂמַעִין קַל נְעִימוּ
דְּרַגְלָהָא בְּתֵלַת מְשֻׁמְרוּתָא דְּלִילִיָּא אֵנֹן שׁוֹמְעִים קוּל
נְעִימוֹת רַגְלֵי הַשְׂכִּינָה בְּשֵׁלֶשׁ מִשְׁמֵרוֹת שֶׁל הַלַיְלָה, נְחַתְתָּ
וְחֲמַאת לְהֵיכְלָהָא אֵיף חֲרִיבִין מִתּוֹקְדָן שֶׁהִיא יוֹרְדַת
לְמַטָּה וְרוּאָה אֵת הֵיכְלֵיהּ אֵיךְ הֵם חֲרִיבִים וְשׁוּרְפוּם, אַעְלַת
מְהֵיכְלָא לְהֵיכְלָא מְדוּף לְדוּף וְהִיא נִכְנַסַת מִהֵיכְלָא
לְהֵיכְלָא וּמִמְקוּם לְמִקוּם, וְגַעַת וּמִיִּלְלַת וּבְכַת עֲלֵנָא וְעַל
נִפְשָׁנָא וְגוּעָה וּמִלְלַת וּבּוּכָה עֲלֵינוּ וְעַל נִפְשֵׁינוּ, וְאָנֹן

בְּשִׁירוֹתָא דְלִילְיָא הִיא אֲתַפְוֹנַת בְּבַכְיָה, וְשֹׁאֲגַת מְרוֹם רְקִיעָא לְעֵלָא, נְחַתַת לְתַתָּא לְאַתְר
מְדַבַּח הַחִיצוֹן, וְחַמַת דְּוִכְתָּהּ חָרִיב מְסֵאֵב בְּמִסְאָבוּ, וְכָל אֲתַר לֹא אֲשַׁתְכַח בַּהּ,
גַּעַת וּמִילְלַת צוּחַת בְּקַל מְרִירו, וְאִמְרַת מְדַבְּחֵי מְדַבְּחֵי פְרָנְסְתֵי, דְּהוּיַת מְרוּיַת לִי בְכַמָּה
נִיסוּכִין בְּכַמָּה עֲלוּן דְּכִיּוֹן קְדִישִׁין.

כָּל גְּבַרִין קְדִישִׁין רַבְרָבָן מְמַנְן, הוּוּ מְרוּוֹן וְחֲדָאן מִינְךָ, אֲכַלִין עֵידוּוֹנִין, וּפְלִגִין חוּלְקִיהוֹן
בְּרוּמֵי רְקִיעָא, (א"ה צ"ל וְהִשְׁתָּא) יְהָבוּ כְּךָ נִיבְלַת חֲסִידִים קְדוּשִׁים, בְּנֵי דְאַתְדַבְּחוּ עֲלֵךְ וְוִי
לִי מְדַמִּיהוֹן, וְכָל גְּבַרִין רַבְרָבִין מְמַנְן נְפְלוּ מְדוּכְתִּיהוֹן.

לְקַל צוּחִיהוֹן יְתַבִין לְבַר, צוּחִין וּבְכָאן, אֵינוֹן אֲרָאִים קְדִישִׁין, דְּאֵת שְׁמִיָּה קְדִישָׁא הָוָה
מְתַעֲטַר עֲלֵיהוּ, וּבִיָּה אֵינוֹן חֲדָאן וְקִיּוּמִין, לְקַל בְּכִיּוֹתְהוֹן אֵת דָּא פְרַחָא מְנִיָּהוּ, וְסֻלְקָא
לְרוּמֵי מְרוּמִים, וְאֲשַׁתָּארוּ פְנוּקְבָא דְבְכָאֵת וּמִילְלַת, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה לג ז) הֵן אֲרָאִלְם
צַעְקוּ חוּצָה, אֲרָאִלְם בְּלֹא יו"ד, צַעְקוּ חוּצָה.

מתוק מדבש

הממונים נפלו ממקומם, כענין סוכת דוד הנופלת, והנה אלו
המלאכים הם מלאכי השלום שהם פנימה בהיכלות.

ואמר שיש מלאכים שעל ידי הגלות הם נמצאים בחוץ,
כי לְקַל צוּחִיהוֹן לקול צעקתם של חסידים
הקדושים הנהרגים, יְתַבִין לְבַר צוּחִין וּבְכָאן יושבים
בחוץ וצועקים ובוכים המלאכים שהם מחוץ להיכלות,
אֵינוֹן אֲרָאִים קְדִישִׁין והם האראלים הקדושים, דְּאֵת
שְׁמִיָּה קְדִישָׁא הָוָה מְתַעֲטַר עֲלֵיהוּ שֵׁאוֹת מִשְׁמוּ
הקדוש יהו"ה היתה מתעטרת עליהם, שהיא אות י' כדלקמן,
וּבִיָּה אֵינוֹן חֲדָאן וְקִיּוּמִין ובו היו שמחים ועומדים,
אבל לְקַל בְּכִיּוֹתְהוֹן אֵת דָּא פְרַחָא מְנִיָּהוּ וְסֻלְקָא
לְרוּמֵי מְרוּמִים לקול בכייתם על חורבן בית המקדש
אות זו פרחא מהם, ועלתה לרומי מרומים, ור"ל פנימיות
השכינה שהיא אות י' עלתה בשורשה שבחכמה, וְאֲשַׁתָּארוּ
פְנוּקְבָא דְבְכָאֵת וּמִילְלַת והם נשארו בוכים כנקבה
שבוכה ומיללת על בעל נעוריה, הָדָא הוּא דְכְתִיב זהו
שכתוב הֵן אֲרָאִלְם צַעְקוּ חוּצָה הנה כתוב אֲרָאִלְם
בְּלֹא יו"ד, לכן צַעְקוּ חוּצָה על שפרחה מהם אות י'.

וסוד הענין הוא כי אלו המלאכים הנקראים אראלם הם נמצאים
בחוץ מתגרשים עם השכינה כי הם מלאכיה, אבל אינם
ביחד עמה, כי אז היו נקראים אראלים עם י' שהיא השכינה, אלא
השכינה יושבת בוד, והם נפרדים ממנה, ולכן הם נקראים אראלם
בלא י', וענין י' היא נקודה האמצעית של השכינה שאין בה
גלות, שעליה נאמר (ישעיה מז ט) אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר
לא אתן, לכן נסתלקה הי' מהם, והם בגלות עם השכינה בסוד
אות ה' שלה.

ומפרש בְּשִׁירוֹתָא דְלִילְיָא הִיא אֲתַפְוֹנַת בְּבַכְיָה בתחילת
הלילה השכינה מכוונת בבכיה, וְשֹׁאֲגַת מְרוֹם רְקִיעָא
לְעֵלָא ושואגת מרום הרקיע למעלה, ואחר כך נְחַתַת לְתַתָּא
לְאַתְר מְדַבְּחַת הַחִיצוֹן היא יורדת למטה למקום מזבח
החיצון, וְחַמַת דְּוִכְתָּהּ חָרִיב מְסֵאֵב בְּמִסְאָבוּ ורואה את
מקומה שהוא חרב ונטמא בטומאה, וְכָל אֲתַר לֹא אֲשַׁתְכַח
בַּהּ ושום מקום טהור לא נמצא בו, גַּעַת וּמִילְלַת צוּחַת
בְּקַל מְרִירו היא גועה ומיללת וצועקת בקול מר, וְאִמְרַת,
מְדַבְּחֵי מְדַבְּחֵי פְרָנְסְתֵי ואומרת, מזבחי מזבחי פרנסתי,
שהיה ההשפעה מלמטה על ידי הקרבנות, ועל ידי זה היה
יורד השפע להשכינה לחלק לצבאותיה, דְּהוּיַת מְרוּיַת לִי
בְכַמָּה נִיסוּכִין בְּכַמָּה עֲלוּן דְּכִיּוֹן קְדִישִׁין שהיית משביע
אותי בכמה נסכים בכמה עולות טהורות קדושות, ר"ל בתחילת
הלילה השכינה בוכה על ביטול עבודת היום, מפני שלערב
היו מחלקים הכהנים את חלקם שקבלו משלחן גבוה, וכנגדם
קבלו אז חלקם המלאכים למעלה כדמפרש ואזיל.

וזה שאומרת השכינה כָּל גְּבַרִין קְדִישִׁין רַבְרָבָן מְמַנְן,
הוּוּ מְרוּוֹן וְחֲדָאן מִינְךָ כל המלאכים הגבורים
הקדושים, ושרים הממונים, היו מתרווים ושמחים ממך, אֲכַלִין
עֵידוּוֹנִין היו אוכלים מעדנים, וּפְלִגִין חוּלְקִיהוֹן בְּרוּמֵי
רְקִיעָא והיו מחלקים חלקיהם ברומי הרקיע. וְהִשְׁתָּא יְהָבוּ
כְּךָ נִיבְלַת חֲסִידִים קְדוּשִׁים ועתה נתנו בך הנבלות של
החסידים הקדושים, בְּנֵי דְאַתְדַבְּחוּ עֲלֵךְ, וְוִי לִי מְדַמִּיהוֹן
בניי שנשחטו עליך, אוי לי מדמיהם, וְכָל גְּבַרִין רַבְרָבִין
מְמַנְן נְפְלוּ מְדוּכְתִּיהוֹן וכל המלאכים הגבורים, ושרים

מִדְבַּחֵי מִדְבַּחֵי, לְבַתֵּר דְּמֵרוּיִת לִי בְּנִבְלוֹת בְּנֵי חֲסִידֵינִי קְדִישֵׁינוּ, דְּמָסְרוּ נַפְשֵׁיהוֹן (וּנְשַׁמְתְּהוֹן) עֲלֵךְ, אִיתְגַּנְיִזַת, אָן אֲשַׁפַּח לָךְ, אָן אֲשַׁתָּא דְעֲלֵךְ, גַּעַת וּמִיִּלְלַת וּבְכַת בְּקַל עָצִיב. שְׁתָּא אֲלִפֵי גַבְרֵי קְדִישֵׁינוּ, בְּכָל סִטְרָא דְאַרְבַּע סִטְרֵי עֲלֵמָא, אֵינּוֹן דְּהוּוּ אֲכַלֵי קֶרְבְּנָא בְּכָל יוֹמָא, נַחְתֵי בְּהֵדָה, וּמִיִּלְלִין וּבְכִיִין עַל מִדְבַח דְעֲלוֹן, וַיִּתֵּיר הוּוּ אֲלָא אֲתַמְעֵטוּ. וְאַפִּילוּ אֵינּוֹן דְקִיִּמִין לְבַר בְּרוּחַ אַחְרָא, דְמֵרוֹן מְאִינּוֹן אֵימְרִין וּפְדִרִין, בְּשִׁירוּתָא דְלִילָא צְוּוּחִין גַּעַאן וּמִיִּלְלִין עַל הָאֵי מִדְבַח, וְוִי לְחַמְרָא דְאַבִּיד אַבוּסָה אֲתֵר דְמִתְרַוָּה מְנִיָּה, מֵאֵן חָמֵי נְהִימוּ דְגַבְרִין קְדִישֵׁינוּ בְּמִטְרוּנִיתָא, מִתְתָּא לְעֲלָא וּמְעִילָא לְתַתָּא.

מהוק מדבש

ובוכים על ביטול עבודת מזבח העולה, וַיִּתֵּיר הוּוּ אֲלָא אֲתַמְעֵטוּ והיו יותר מששת אלפים מלאכים, אלא שנתמעטו.

וזה שאמר וְאַפִּילוּ אֵינּוֹן דְקִיִּמִין לְבַר בְּרוּחַ אַחְרָא ואפילו אותם המלאכים שעומדים בחוץ ברוח אחר חיצוני, דְמֵרוֹן מְאִינּוֹן אֵימְרִין וּפְדִרִין שהיו מתרווים ונשבעים מעשן האברים והחלבים של הקרבנות שהיו שורפים על המזבח, הנה בְּשִׁירוּתָא דְלִילָא צְוּוּחִין גַּעַאן וּמִיִּלְלִין על האי מִדְבַח בתחילת הלילה גם הם היו צועקים וגועים ומיללים על ביטול עבודת מזבח הזה, ואומרים וַיִּתֵּיר הוּוּ אֲלָא אֲתַמְעֵטוּ דְאַבִּיד אַבוּסָה אֲתֵר דְמִתְרַוָּה מְנִיָּה אוי לחמור שאבד אבוסו מקום שהיה שָׁבַע ממנו. מֵאֵן חָמֵי נְהִימוּ דְגַבְרִין קְדִישֵׁינוּ דְמִטְרוּנִיתָא (ה"ג סמ"ק) מי ראה את נהימת ויללת המלאכים הגבורים הקדושים של המלכה, מִתְתָּא לְעֲלָא וּמְעִילָא לְתַתָּא הנהימים וצועקים למטה למעלה ואחר כך מלמעלה למטה. (זהר חדש איכה דף קיב ע"א ובביאורינו כרך ג עמ' תערב-תרעה)

ומשכת השכינה לקונן ואומרת מִדְבַּחֵי מִדְבַּחֵי, לְבַתֵּר דְּמֵרוּיִת לִי בְּנִבְלוֹת בְּנֵי חֲסִידֵינִי קְדִישֵׁינוּ מזבחי מזבחי, אחר שהרויית אותי בגופות של בני החסידים הקדושים, דְּמָסְרוּ נַפְשֵׁיהוֹן עֲלֵךְ שִׁמְסְרוּ נַפְשָׁם עֲלֵיךְ, אִיתְגַּנְיִזַת נַגְנוֹת ונתבטלה העבודה שעליך, אָן אֲשַׁפַּח לָךְ איפה אמצא אותך, אָן אֲשַׁתָּא דְעֲלֵךְ ואיפה היא האש שהיתה תמיד יוקדת עליך, בסוד הכתוב (ויקרא ו 3) ואש המזבח תוקד בו, לכן גַּעַת וּמִיִּלְלַת וּבְכַת בְּקַל עָצִיב היתה השכינה גועה ומיללת ובוכה בקול עצוב, על ביטול עבודת המזבח.

שְׁתָּא אֲלִפֵי גַבְרֵי קְדִישֵׁינוּ ששת אלפים מלאכים גבורים קדושים, שהם כנגד הששה קצוות, בְּכָל סִטְרָא דְאַרְבַּע סִטְרֵי עֲלֵמָא בכל צד מארבע רוחות העולם, שהם סוד חגת"ם, וסוד ד' כנפי החיות, וארבע מחנות מלאכים, אֵינּוֹן דְּהוּוּ אֲכַלֵי קֶרְבְּנָא בְּכָל יוֹמָא אותם שהיו אוכלים חלק הרוחני מן הקרבן בכל יום, נַחְתֵי בְּהֵדָה וּמִיִּלְלִין וּבְכִיִין עַל מִדְבַח דְעֲלוֹן יורדים עם השכינה ומיללים

שבח דא שירתא

ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך, דהיינו השבחה שמשבחה ומפארא את העובד ה', דהיינו הלשון הרגיל בזוהר לומר זכאה וכו' על כל מצוה ועבודה וכו'.

פרשת משותת תשע"ט

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

משלוחים חנם